

α Διὰ τί τὰ κύματα ἀνωμώδη; ἢ ὅτι σι- A
 μεία ἔστι πνύμας τοῦ ἐσωτέρου; ἔστι γὰρ τὸ πνύ-
 μα, πύωσις ἀέρος. ἢ διὰ τὸ ἀεὶ περιεστῆσαι,
 γίνεται; περιεστῆ δὲ οὐ σιωπῶν πᾶν τὸ
 πνύμα, ἀλλὰ ἀρχόμενον. τὸ μὲν δὲ περὶ τὸν
 ἄσπερ περιεμαρῆθη. ἀλλ' ὅτι τὸ περιεστῆσαι, καὶ
 δὴ μὲν πικρότητα ἢ γλυκύτητα, καὶ ἀπεμαρῆθη. ἄ-
 γε δὴ λον, ὅταν ἢ διὰ τὸ περιεστῆσαι μόνον παρῆ,
 ὅτι ἢ εἰ καὶ τὸ κινουῖται ἀρχόμενον γὰρ τὰ πο-
 ποιεῖ. ββ Διὰ τί τὸ κύμα περιεκίπτεται
 πᾶ πνύματος; ἢ ὅτι οὐχ ἄμα παύεται τὸ
 πνύμα, τὸ πνέει καὶ ἡ θάλαττα κυμαίνου-
 σαι, ἀλλ' ὕστερον ἡ θάλαττα, ἐνδέχεται τὸ κί-
 νῆσαν πνύμα φθαρῶναι, περὶ τῆς γλυκύτης ἀ-
 ἰσότητος. ἄγε οὐ περὶ τὸν τὸ κύμα πνύμα-
 τος, ἀλλὰ τὸ μὲν, λανθάνει τὸ δὲ, οὐ. ἢ οὐχὲν τὰ
 πνύματα ἄμα παύονται πνεῖ, ἀλλ' ὅθεν ἢ
 ἀρχὴ περὶ τὸν; ἄμα δὲ πνεῖ, καὶ τὴν πλη-
 σίον θάλατταν κινεῖται τὴν ἢ τὴν ἐχρῶνται
 καὶ οὕτως αἰ ἐνδέχεται περὶ τὸν τὸ κύμα
 ἐκίπτεται. γγ Διὰ τί τῆς θάλαττης, καὶ οὐχ
 ἕκαστου πνύματος ἢ κινήσεως ἢ θάπτων τῆ
 ἀέρος, ἢ τῆς θάλαττης. δδ Διὰ τί ἐν τῇ
 θάλαττι μᾶλλον νεῖν δυνάται, ἢ ἐν τοῖς πο-
 ταμοῖς; ἢ ὅτι οὐκ ἀεὶ ὀψιθερῶν ἐστὶ ἐν
 τῷ ὕδατι νεῖ; ἐν δὲ τῷ σωματικῷ δεξιῶ μᾶλ-
 λον ὀψιθερῶν ἐστὶ δυνάται δυνάται. σωματικῶν δὲ
 στερον δὲ ἔστι τὸ θάλαττιον ὕδωρ τῷ ποτα-
 μου. πρῶτον γὰρ ἔστι, καὶ μᾶλλον ἀντιφεί-
 δειν δυνάται. εε Διὰ τί ποτε ἐν τῇ
 θάλαττι πλείονος ἕκαστου δυνάται, ἢ ἐν τῷ ποταμῷ;
 ἢ διὰ τὸ ποτάμιον ὕδωρ
 λεπτόν ἐστι; μᾶλλον οὐκ παρὲς δυνάται, πνί-
 γει. ςε Διὰ τί ἢ ἐν θάλαττι κρύβεται,
 τὸ δὲ ὕδωρ, οὐ; ἢ κρύβεται μὲν κρύβεται, ἢ δὲ
 θάλαττα. ἢ τῶν σβέννεται τὸ πῦρ, διὰ τὸ
 λεπτοτέρα ἐστὶ; σημεῖον δὲ ὅτι λεπτο-
 τέρα. ὅτι γὰρ ἢ ἄλλων ἕκαστου ἀφανίζεται.
 ἢ καὶ ἢ τῶν δυνάται οἱ πόροι ἀρμόσται τῷ
 πυρὶ, διὰ τὸ παρὲς ἐστὶ, καὶ μᾶλλον γὰρ
 δὴ, ἄγε καὶ ἢ ἄλλων ἐν παρὲς τῶν; ἄσπερ
 οὐκ τὸ ξηρὸν τῷ ὑγρῷ ἢ τῶν σβέννεται,
 καὶ τὸ ξηρὸν μᾶλλον κατὰ λόγον κρυπ-
 τὸν ἐστὶ, καὶ ἔπειτα ἕτερον μᾶλλον, * τῷ
 ἢ γλυκύτερον τῷ θερμῷ ἐστὶ, τὸ ξηρῶτερον δὲ
 τῇ θάλαττι. ἄμα δὲ ταῦτα μᾶλλον ἕκαστου.
 ζζ Διὰ τί ὁποῦ μὲν τῆς θάλαττης ἐν
 ὀψιθερῶν ἐστὶν ἢ γλυκύτερον, ὁποῦ δὲ ἢ ὕδατι μᾶλλον;
 ἢ ὅτι ἢ ἐν θάλαττι τὰ ἔστιν ἐν ἀνασπῆται τῶν
 ποταμῶν; ἐν ποταμῶν; ἢ μὲν οὐκ ὁποῦ τῆς θάλαττης
 αἰθερῶν, ὅτι πολλὰ τῶν ποταμῶν.

ii Cur fluctus ventum præ se omnes fe-
 rant? An quia flatus futuri indices sunt: fla-
 tus enim impulsus aeris est. An quia vice
 propellendi successiva consistunt. Propel-
 lit autem flatus mundum continuus,
 sed exoriens. Primus igitur quasi emar-
 cuit, mox autem hinc alter propellit, fa-
 ctâque altera densitate elanguescit: quare
 cum hoc propulsum iam adest, propellens
 quoque illud venturum esse palam fit: fa-
 cit enim id ipsum cum incipit. 12 Cur
 fluctus antè quàm flatus, erumpit? An quia
 non simul flatus desistit, & mare vndabun-
 dum sedatur: sed mare postea cessat. Ideò
 fieri potest, vt qui mouerit spiritus, antè
 occidat, quàm sensui obuius fit: itaque
 non fluctus spiritu prior est, sed ille later,
 hic patet. An flatus non vndique simul
 spirat, sed primùm vnde exortus fit: simul
 autem spirat, & mare sibi proximum agit-
 tat, quod exitum subinde proximum
 mouet: atque ita fieri potest, vt fluctus fla-
 tum possit anteire. Motus enim ille velo-
 cior à mari, non à flatu principium ducit.
 13 Cur in mari melius, quàm fluuiis nate-
 rare possimus? An quòd qui natat, sedulo
 aquæ aditendo natat: adniti autem fir-
 mius ad id possumus, quod corpulentius
 est: at aqua marina, fluuiali corpulentior
 est: crassior enim, & ad renitendum vali-
 dior. 14 Quam ob causam demersi in
 mare plus temporis valeat tolerare, quàm
 in fluuio? An quia fluuialis humor ten-
 uior. Subiens igitur copiosius strangu-
 lat. 15 Cur mare deuri potest, aqua non
 potest? An & aqua deurit: sed mare
 minus ignem extinguit, quoniam pin-
 guius est, cuius rei indicium oleum facit,
 quod ex sale depromi potest. An etiam
 meatus maris minùs congruant igni, vt
 qui crassiores sint, & eò magis, quòd salis
 ratio non deest. Vt igitur quod siccum
 est, minus extinguere, quàm quod humi-
 dum, potest, ita etiam quod amplius sic-
 cum est, idem ex ratione vrentius esse de-
 bet, & alterum magis altero: quò enim sic-
 cius, eò calidius est: mari autem isthæo
 ambo inesse plenius palam est. 16 Quæ
 ob causam manè aura frigida de mari
 non spirat, de fluminibus spirat? An quo-
 niam mare locis patulis, spatiosisque di-
 latatur, flumina angustissimis concludun-
 tur. Aura igitur maris per multa, vastâ-
 que spatia dispalata reddatur imbecillis,